Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (peti senat)

z dne 20. decembra 2017 *

„Predhodno odločanje – Energija – Plinski sektor – Zanesljivost oskrbe s plinom – Uredba (EU) št. 994/2010 – Obveznost podjetij plinskega gospodarstva, da sprejmejo ukrepe za zagotovitev oskrbe zaščitenih odjemalcev s plinom – Člen 2, drugi odstavek, točka 1 – Pojem ‚zaščiteni odjemalci' – Člen 8(2) – Dodatna obveznost – Člen 8(5) – Možnost podjetij plinskega gospodarstva, da svojo obveznost izpolnijo na regionalni ravni ali na ravni Unije – Nacionalna ureditev, ki dobaviteljem plina nalaga dodatno obveznost skladiščenja plina, katere področje uporabe zajema odjemalce, ki niso ‚zaščiteni odjemalci' v smislu Uredbe (EU) št. 994/2010 – Obveznost skladiščenja, ki jo je treba vsaj 80-odstotno izvajati na ozemlju zadevne države članice"

V zadevi C-226/16,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Conseil d'État (državni svet, Francija) z odločbo z dne 15. aprila 2016, ki je na Sodišče prispela 22. aprila 2016, v postopku

Eni SpA,

Eni Gas & Power France SA,

Union professionnelle des industries privées du gaz (Uprigaz)

proti

Premier ministre,

Ministre de l'Environnement, de l' Énergie et de la Mer

ob udeležbi

Storengy,

Total Infrastructures Gaz France (TIGF),

SODIŠČE (peti senat),

v sestavi J. L. da Cruz Vilaça, predsednik senata, E. Levits, A. Borg Barthet (poročevalec), sodnika, M. Berger, sodnica, in F. Biltgen, sodnik,

generalni pravobranilec: P. Mengozzi,

sodna tajnica: V. Giacobbo Peyronnel, administratorka,

* Jezik postopka: francoščina.

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 16. marca 2017,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za Eni SpA in Eni Gas & Power France SA C. Lefort, M. Dantin in A. Soloshchenkov, odvetniki,

– za Union professionnelle des industries privées du gaz (Uprigaz) N. Autet in G. Marson, odvetnika,

– za Storengy in Total Infrastructures Gaz France (TIGF) C. Le Bihan-Graf in L. Rosenblieh, odvetnici,

– za francosko vlado D. Colas, R. Coesme, S. Horrenberger in A. Daly, agenti,

– za poljsko vlado B. Majczyna, M. Rzotkiewicz in K. Rudzińska, agenti,

– za Evropsko komisijo M. Patakia in O. Beynet, agentki,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 26. julija 2017

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 8(2) in (5) Uredbe (EU) št. 994/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2010 o ukrepih za zagotavljanje zanesljivosti oskrbe s plinom in o razveljavitvi Direktive Sveta 2004/67/ES (UL 2010, L 295, str. 1).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med družbama Eni SpA in Eni Gas & Power France SA (v nadaljevanju: skupaj: Eni) in združenjem Union professionnelle des industries privées du gaz (Uprigaz) na eni strani ter Premier ministre (predsednik vlade, France) in ministre de l'Environnement, de l'Énergie et de la Mer (ministrica za okolje, energijo in morje, Francija) v zvezi z zakonitostjo décret nº 2014-328 (uredba št. 2014-328) z dne 12. marca 2014 o spremembi décret nº 2006-1034 relatif à l'accès aux stockages souterrains de gaz naturel (uredba št. 2006-1034 o dostopu do podzemnih skladišč zemeljskega plina) z dne 21. avgusta 2006 (JORF z dne 14. marca 2014, str. 5283, v nadaljevanju uredba št. 2014-328).

Pravni okvir

Pravo Unije

3 V uvodnih izjavah 5, 9 in 10 Uredbe št. 994/2010 je navedeno:

„(5) Vendar pa veljavni ukrepi glede zanesljivosti oskrbe s plinom, ki so bili sprejeti na ravni Unije, državam članicam puščajo visoko raven diskrecije pri izbiri ukrepov. Kadar je zanesljivost oskrbe države članice ogrožena, obstaja jasno tveganje, da ukrepi, ki jih država članica razvije enostransko, lahko ogrozijo pravilno delovanje notranjega trga s plinom ter oskrbo odjemalcev s plinom. Nedavne izkušnje so pokazale, da takšno tveganje dejansko obstaja. Da bi omogočili delovanje notranjega trga s plinom tudi v primeru zmanjšanja dobav, je potrebno zagotoviti solidarnost in usklajenost kot odgovor na krizo v oskrbi, tako pri preventivnih ukrepih kot pri odzivu na konkretne motnje v oskrbi.

[…]

(9) Velika motnja v oskrbi Unije s plinom lahko vpliva na vse države članice, Unijo v celoti in pogodbenice Pogodbe o ustanovitvi Energetske skupnosti, podpisane v Atenah 25. oktobra 2005 [(UL 2006, L 198, str. 18)]. Pripelje lahko celo do velike gospodarske škode v celotnem gospodarstvu Unije. Motnja v oskrbi s plinom ima lahko tudi resne socialne posledice, zlasti za ranljive skupine odjemalcev.

(10) Nekateri odjemalci, med drugim gospodinjstva in odjemalci, ki nudijo osnovne socialne storitve, kot so zdravstvo, nega otrok, izobraževanje in druge storitve socialnega varstva in dobrobiti, kakor tudi storitve, ki so nepogrešljive za delovanje države članice, so posebej ranljivi in utegnejo potrebovati zaščito. Široka opredelitev teh zaščitenih odjemalcev ne bi smela biti v nasprotju z evropskimi mehanizmi solidarnosti."

4 Člen 2, drugi odstavek, te uredbe določa:

„[…] [opredelitve pojmov:]

1. ‚zaščiteni odjemalci' pomeni vse gospodinjske odjemalce, priključene na distribucijsko omrežje za plin, poleg tega pa lahko, kadar tako odloči zadevna država članica, vključujejo tudi:
   (a) mala in srednje velika podjetja, pod pogojem, da so priključena na distribucijsko omrežje za plin, ter osnovne socialne službe, pod pogojem, da so priključene na distribucijsko ali prenosno omrežje, če vsi ti dodatni odjemalci ne predstavljajo več kot 20 % končne uporabe plina; in/ali
   (b) naprave za daljinsko ogrevanje za količino toplote, ki jo dobavljajo, gospodinjskim odjemalcem in odjemalcem iz točke (a), pod pogojem, da te naprave ne morejo preiti na druga goriva in so priključene na distribucijsko ali prenosno omrežje.

[…]"

5 Člen 3(6) navedene uredbe določa:

„Ukrepi za zagotavljanje zanesljivosti oskrbe, ki so vsebovani v preventivnih načrtih ukrepov in načrtih za izredne razmere so jasno opredeljeni, transparentni, sorazmerni, nediskriminatorni in preverljivi, ne izkrivljajo neupravičeno konkurence ter učinkovitega delovanja notranjega trga s plinom in ne ogrožajo zanesljivosti oskrbe s plinom drugih držav članic ali Unije kot celote."

6 Člen 8 te uredbe, naslovljen „Standard oskrbe", določa:

„1. Pristojni organ od podjetij plinskega gospodarstva, ki jih določi, zahteva, da sprejmejo ukrepe za zagotovitev oskrbe s plinom zaščitenim odjemalcem v državi članici v primerih:

(a) izrednih temperatur v sedemdnevnem obdobju največje konice, ki se statistično pojavlja enkrat v 20 letih;

(b) vsaj 30-dnevnega obdobja izjemno velikega povpraševanja po plinu, ki se statistično pojavlja enkrat v 20 letih; in

(c) vsaj 30-dnevnega obdobja v primeru prekinitev na posamezni največji infrastrukturi s plinom pri povprečnih zimskih razmerah.

Pristojni organ najpozneje do 3. junija 2012 določi podjetja plinskega gospodarstva iz prvega pododstavka.

2. Vsak povečani standard oskrbe, ki preseže 30-dnevni rok iz točk (b) in (c) odstavka 1, ali vsaka dodatna obveznost zaradi zanesljivosti oskrbe s plinom morata temeljiti na oceni tveganja iz člena 9, biti v preventivnem načrtu ukrepov in:

(a) biti skladna s členom 3(6);

(b) ne smeta neupravičeno izkrivljati konkurence ali ovirati delovanja notranjega trga s plinom;

(c) ne smeta negativno vplivati na zmožnost drugih držav članic, da svoje zaščitene odjemalce oskrbujejo v skladu s tem členom v primeru izrednih razmer na nacionalni ravni ali v Uniji ali na regionalni ravni; in

(d) biti ob izrednih razmerah na ravni Unije ali regije skladna z merili iz člena 11(5).

V duhu solidarnosti pristojni organ v načrtu za preventivne ukrepe in načrtu za izredne razmere opredeli, kako se lahko povečani standard oskrbe ali dodatna obveznost za podjetja plinskega gospodarstva začasno zmanjša v primeru izrednih razmer na ravni Unije ali regionalni ravni.

3. Po obdobjih, ki jih opredeli pristojni organ v skladu z odstavkoma 1 in 2 ali ob bolj resnih razmerah, kot so tiste iz odstavka 1, si pristojni organi in podjetja plinskega gospodarstva prizadevajo čim dlje zagotavljati oskrbo s plinom, zlasti zaščitenih odjemalcev.

4. Obveznosti podjetij plinskega gospodarstva v zvezi z izpolnjevanjem standarda oskrbe iz tega člena, so nediskriminatorne in ne pomenijo nepotrebnega bremena za ta podjetja.

5. Podjetjem plinskega gospodarstva se dovoli, da izpolnijo te obveznosti na regionalni ravni ali ravni Unije, kar je primerno. Pristojni organ ne zahteva, da se standardi iz tega člena izpolnijo na podlagi infrastrukture, ki se nahaja zgolj na njegovem ozemlju.

6. Pristojni organ zagotovi, da se pogoji za oskrbo zaščitenih odjemalcev določijo brez poseganja v normalno delovanje notranjega trga s plinom ter po ceni, ki upošteva tržno vrednost oskrbe.“

7 Člen 11 Uredbe št. 994/2010 v zvezi z ukrepanjem ob izrednih razmerah na ravni Unije in regionalni ravni v odstavku 5 določa:

„Države članice, zlasti pristojni organi, zagotovijo, da:

(a) se ne uvedejo ukrepi, ki bi kadar koli neupravičeno omejili tok plina znotraj notranjega trga, predvsem pa tok plina do prizadetih trgov;

(b) se ne sprejmejo ukrepi, ki bi lahko resno ogrozili oskrbo s plinom v drugi državi članici; ter

(c) se ohrani možnost čezmejnega dostopa do infrastrukture v skladu z [Uredbo (ES) št. 715/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. julija 2009 o pogojih za dostop do prenosnih omrežij zemeljskega plina in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1775/2005 (UL 2009, L 211, str. 36)], kolikor je to tehnično in varnostno izvedljivo, v skladu z načrtom za izredne razmere.“

Francosko pravo

8 V Franciji je skladiščenje zemeljskega plina urejeno z določbami členov od L.421-1 do L.421-16 Code de l’énergie (energetski zakonik). Te določbe urejajo dostop do skladišč plina v okviru obveznosti javne službe, ki je naložena dobaviteljem, da zagotovijo stalno oskrbo z zemeljskim plinom v izrednih primerih.

9 Člen L. 421-3 tega zakonika določa:

„Skladišča zemeljskega plina omogočajo, da se prednostno zagotavljajo:

1. pravilno delovanje in uravnoteženje omrežij, priključenih na podzemna skladišča zemeljskega plina;

2. neposredno ali posredno zadovoljevanje potreb gospodinjskih odjemalcev in potreb drugih odjemalcev, ki niso pogodbeno privolili v prekinljivo dobavo ali ki opravljajo naloge v splošnem interesu;

3. spoštovanje drugih obveznosti javne službe, določenih v členu L.121-32.“

10 Člen L. 421-4, prvi pododstavek, navedenega zakonika določa:

„Vsak dobavitelj mora 31. oktobra vsako leto v Franciji neposredno ali posredno prek pooblaščenca razpolagati – ob upoštevanju svojih drugih instrumentov prilagajanja – z zadostnimi zalogami zemeljskega plina, da v obdobju od 1. novembra do 31. marca izpolni svoje pogodbene obveznosti neposredne ali posredne oskrbe odjemalcev, določene v točki 3 člena L.421-3 […]“

11 V skladu s členom L.421-7 energetskega zakonika se z uredbo Conseil d'État (državni svet) določijo pogoji in podrobna pravila za izvajanje med drugim člena L.421-4 navedenega zakonika.

12 Décret n° 2006-1034 du 21 août 2006 relatif à l'accès aux stockages souterrains de gaz naturel (Uredba št. 2006-1034 o dostopu do podzemnih skladišč zemeljskega plina) (JORF z dne 23. avgusta 2006, str. 12370, v nadaljevanju: uredba št. 2006-1034), ki je bila sprejeta na podlagi člena L. 421-7 energetskega zakonika, natančneje določa pogoje, pod katerimi je urejen dostop do skladišča zemeljskega plina. Iz predložitvene odločbe je razvidno, da ta uredba na eni strani določa dodelitev pravic dostopa do skladiščnih zmogljivosti oziroma „skladiščnih pravic“ vsakemu dobavitelju zemeljskega plina glede na njegov portfelj odjemalcev, da bi lahko oskrboval te odjemalce v zimskem obdobju, in na drugi strani opredelitev obveznosti teh dobaviteljev, ki se med drugim nanašajo na razpolaganje z minimalnimi zalogami na začetku zimskega obdobja.

13 S členom 9 uredbe št. 2014-328 je bila uredba št. 2006-1034 spremenjena tako, da med drugim določa, da naj bi se obveznosti skladiščenja, ki jih imajo dobavitelji, izračunale glede na „skladiščne pravice“, ki niso več odvisne zgolj od letne porabe njihovih gospodinjskih odjemalcev in njihovih odjemalcev, ki opravljajo naloge v splošnem interesu, kakor je bilo določeno v uredbi št. 2006-1034 v prvotni različici, ampak tudi od porabe odjemalcev, priključenih na distribucijsko omrežje, ki niso pogodbeno privolili v prekinljivo dobavo. V zameno za to je z uredbo št. 2014-328 delež obveznosti skladiščenja znižan s 85 % na 80 % skladiščnih pravic.

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

14 Skupina družb Eni in združenje Uprigaz sta 12. in 14. maja 2014 pri Conseil d'État (državni svet, Francija) vložili tožbi za razglasitev ničnosti uredbe št. 2014-328 zaradi prekoračitve pooblastil.

15 Skupina družb Eni in združenje Uprigaz v tožbah med drugim trdita, da so s to uredbo kršene določbe Uredbe št. 994/2010. Na eni strani naj bi bila namreč z njo napačno razširjena opredelitev „zaščitenih odjemalcev“ iz člena 2, drugi odstavek, točka 1, te uredbe. Na drugi strani naj bi bila dobaviteljem zemeljskega plina naložena obveznost, da v Franciji razpolagajo s skladiščnimi zmogljivostmi, kar je v nasprotju s členom 8(5) navedene uredbe.

16 V zvezi s tem predložitveno sodišče na prvem mestu navaja, da so z uredbo št. 2014-328 v nacionalno opredelitev „zaščitenih odjemalcev“ vključeni negospodinjski odjemalci, priključeni na distribucijsko omrežje, ki niso pogodbeno privolili v dobavo, pri kateri so mogoče prekinitve, to pa niso nujno „mala in srednje velika podjetja“, navedena v členu 2, drugi odstavek, točka 1(a), Uredbe št. 994/2010. Taka opredelitev „zaščitenih odjemalcev“ v uredbi št. 2014-328 naj bi torej bila širša od besedila opredelitve v Uredbi št. 994/2010. Francoski organi naj bi vseeno trdili, da dodatni odjemalci ustrezajo manjšim obratom, ki imajo, čeprav pripadajo velikim podjetjem, veliko enakih značilnosti kot mala in srednje velika podjetja. Poleg tega je po mnenju teh organov taka razširjena opredelitev povezana z dodatnimi obveznostmi, ki jih lahko države članice v skladu s členom 8(2) Uredbe št. 994/2010 naložijo zaradi zanesljivosti oskrbe s plinom.

17 V teh okoliščinah naj bi bila zakonitost uredbe št. 2014-328 odvisna od vprašanja, ali je treba ta člen razlagati tako, da nasprotuje temu, da država članica dobaviteljem zemeljskega plina naloži dodatne obveznosti, ki so posledica tega, da so bili med zaščitene odjemalce, katerih poraba prispeva k določitvi obsega obveznosti skladiščenja, namenjenih zagotovitvi stalne oskrbe, vključeni odjemalci, ki niso navedeni v členu 2, drugi odstavek, točka 1(a), Uredbe št. 994/2010.

18 Na drugem mestu predložitveno sodišče poudarja, da je za zagotovitev stalne oskrbe odjemalcev s plinom s členom L.421-4 energetskega zakonika dobaviteljem naloženo, da v Franciji ob upoštevanju drugih instrumentov prilagajanja, ki jih imajo na voljo, razpolagajo z zadostnimi zalogami zemeljskega plina, in da iz uredbe št. 2014-328 izhaja, da se 80 % skladiščnih pravic izkoristi na nacionalnem ozemlju, vendar je v njej določeno, da minister, pristojen za energijo, pri presoji, ali so skladiščne zmogljivosti, s katerimi razpolaga dobavitelj, zadostne za zagotovitev spoštovanja njegove obveznosti skladiščenja, upošteva druge instrumente prilagajanja, ki jih ima ta dobavitelj na voljo. Zakonitost uredbe št. 2014-328 naj bi bila torej odvisna od vprašanja, ali člen 8(5) Uredbe št. 994/2010 nasprotuje temu, da država članica dobaviteljem zemeljskega plina naloži take obveznosti.

19 V teh okoliščinah je Conseil d’État (državni svet) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

„1. Ali je treba člen 8(2) Uredbe [št. 994/2010] razlagati tako, da nasprotuje temu, da država članica dobaviteljem zemeljskega plina naloži dodatne obveznosti, ki so posledica tega, da so bili med ‚zaščitene odjemalce‘, katerih poraba prispeva k določitvi obsega obveznosti skladiščenja, namenjenih zagotovitvi stalne oskrbe, vključeni odjemalci, ki v členu 2[, drugi odstavek,] te uredbe niso navedeni?

2. Ali je treba člen 8(5) Uredbe [št. 994/2010] razlagati tako, da nasprotuje temu, da država članica dobaviteljem zemeljskega plina naloži obveznosti, ki se nanašajo na količine uskladiščenega plina in ustrezne hitrosti praznjenja ter na razpolaganje s skladiščnimi zmogljivostmi, pridobljenimi na podlagi pravic, ki ustrezajo obveznosti razpolaganja z zalogami na ozemlju te države članice, hkrati pa določi, da minister pri presoji skladiščnih zmogljivosti, s katerimi razpolaga dobavitelj, upošteva druge instrumente prilagajanja, ki jih ima ta dobavitelj na voljo?“

Vprašanji za predhodno odločanje

Uvodne ugotovitve

20 Opozoriti je treba, da je Sodišče že imelo priložnost, da se izreče o polju proste presoje, ki ga imajo države članice na področju zanesljivosti oskrbe z zemeljskim plinom, in sicer v okviru Direktive Sveta 2004/67/ES z dne 26. aprila 2004 o ukrepih za zagotavljanje zanesljivosti oskrbe z zemeljskim plinom

(UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 12, zvezek 3, str. 19), s katero je bil na ravni Unije prvič vzpostavljen pravni okvir za zagotovitev zanesljivosti oskrbe z zemeljskim plinom in ki je veljala pred Uredbo št. 994/2010.

21 Sodišče je tako presodilo, da je bil s to direktivo vzpostavljen zgolj okvir, v katerem morajo države članice določiti splošne politike na področju zanesljivosti oskrbe, in da pomeni, kot izhaja iz njene uvodne izjave 3, le minimalen skupni pristop k zanesljivosti oskrbe z zemeljskim plinom. Sodišče je tudi odločilo, da se z navedeno direktivo državam članicam priznava široko polje proste presoje glede ukrepov za uresničevanje ciljev, ki se z njo dosegajo (glej v tem smislu sodbo z dne 17. julija 2008, Komisija/Španija, C-207/07, neobjavljena, EU:C:2008:428, točki 43 in 44).

22 Medtem ko je bilo z Direktivo 2004/67 državam članicam priznano široko polje proste presoje glede izbire ukrepov za zagotovitev zanesljivosti oskrbe s plinom, pa je iz uvodne izjave 5 Uredbe št. 994/2010 jasno razvidno, da je bila sprejeta, da bi se to polje proste presoje zožilo zaradi preprečitve možnosti, da bi ukrepi, ki bi jih država članica pripravila enostransko, ogrozili pravilno delovanje notranjega trga s plinom in oskrbo s plinom v preostalih državah članicah.

Prvo vprašanje

23 Predložitveno sodišče s prvim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je treba člen 8(2) Uredbe št. 994/2010 razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki dobaviteljem zemeljskega plina nalaga obveznost skladiščenja plina, katere področje uporabe zajema odjemalce, ki niso med zaščitenimi odjemalci, navedenimi v členu 2, drugi odstavek, točka 1, te uredbe.

24 Opozoriti je treba, da Uredba št. 994/2010, kot izhaja iz njenega člena 8(1), državam članicam nalaga, da morajo v položajih, ki so navedeni v tem členu, določenim odjemalcem, imenovanim „zaščiteni odjemalci“, zagotoviti oskrbo s plinom.

25 V zvezi s tem iz člena 2, drugi odstavek, točka 1, Uredbe št. 994/2010 izhaja, da pojem „zaščiteni odjemalci“, ki je v njem naveden, na eni strani zajema kategorijo „gospodinjskih odjemalcev, priključenih na distribucijsko omrežje za plin“ in na drugi, če se država članica za to odloči, dve drugi kategoriji, opredeljeni v členu 2, drugi odstavek, točka 1(a), in v členu 2, drugi odstavek, točka 1(b) te uredbe.

26 Natančneje v zvezi s kategorijo iz člena 2, drugi odstavek, točka 1(a), Uredbe št. 994/2010 pa ta člen določa, da lahko države članice za zaščitene odjemalce štejejo „mala in srednje velika podjetja, pod pogojem, da so priključena na distribucijsko omrežje za plin, ter osnovne socialne službe, pod pogojem, da so priključene na distribucijsko ali prenosno omrežje, če vsi ti dodatni odjemalci ne predstavljajo več kot 20 % končne uporabe plina“.

27 Francoska vlada v obravnavanem primeru trdi, da s tem, da so bili med zaščitene odjemalce v smislu nacionalnega prava vključeni ne le gospodinjstva, temveč tudi negospodinjski odjemalci, priključeni na distribucijsko omrežje, ki niso pogodbeno privolili v dobavo, pri kateri so mogoče prekinitve, uredba št. 2014-328 ni presegla opredelitve „zaščitenih odjemalcev“, kot je določena v členu 2, drugi odstavek, točka 1(a), Uredbe št. 994/2010. Ta kategorija odjemalcev naj bi namreč zajemala manjše subjekte, kot so mala podjetja, male podružnice velikih podjetij, male trgovine, ki pripadajo integriranim omrežjem, ali mali industrijski obrati, ki pripadajo večjemu podjetju, saj večji subjekti niso priključeni na distribucijsko omrežje, ampak neposredno na prenosne sisteme.

28 Francoska vlada v tem okviru trdi, da je treba sklicevanje na „mala in srednje velika podjetja“ iz člena 2, drugi odstavek, točka 1(a), Uredbe št. 994/2010 razumeti tako, da z njim niso zajeti le subjekti, katerih pravni položaj je pravni položaj malih in srednje velikih podjetij, temveč z vidika ciljev te uredbe tako, da so z njim zajeti tudi subjekti, ki so dejansko samostojne enote, ki porabijo količino plina, ki je enakovredna tisti, ki jo porabi malo ali srednje veliko podjetje.

29 Vendar take razlage pojma „zaščiteni odjemalci“ v smislu tega člena ni mogoče sprejeti.

30 V zvezi s tem je treba poudariti, da vsi odjemalci, ki niso pogodbeno privolili v dobavo, pri kateri so mogoče prekinitve, niso zajeti s kategorijama, navedenima v členu 2, drugi odstavek, točka 1(a), Uredbe št. 994/2010. Natančneje, ni sporno, da male podružnice velikih podjetij, male trgovine, ki pripadajo integriranim omrežjem, ali mali industrijski obrati, ki pripadajo večjemu podjetju, niso „mala in srednje velika podjetja“ v običajnem smislu tega besedila, kot to med drugim priznava francoska vlada.

31 To, da je poraba plina takih subjektov morda podobna porabi malega ali srednje velikega podjetja, v zvezi s tem ni upoštevno. Kot namreč izhaja iz uvodnih izjav 9 in 10 Uredbe št. 994/2010, navedba „zaščitenih odjemalcev“ v členu 2, drugi odstavek, točka 1(a), te uredbe ne temelji toliko na količini plina, ki jo porabijo ti odjemalci, kot na posebnem varstvu, ki ga ti ob upoštevanju njihove ranljivosti potrebujejo v primeru prekinitve oskrbe s plinom.

32 Nasprotno od trditev te vlade pa navedeni subjekti in mala ali srednje velika podjetja nimajo enake potrebe po varstvu pred morebitnimi prekinitvami oskrbe s plinom. Kot generalni pravobranilec poudarja v točki 59 sklepnih predlogov, pripadnost velikemu podjetju, skupini ali integriranemu omrežju namreč takim subjektom omogoča, da razpolagajo z ekonomskimi in tehničnimi sredstvi, ki malim in srednje velikim podjetjem navadno niso na voljo in ki lahko tem subjektom omogočajo obvladovanje take prekinitve.

33 Zato je treba preučiti, ali lahko država članica na podlagi člena 8(2) Uredbe št. 994/2010 dobaviteljem zemeljskega plina naloži ukrepe za zagotovitev oskrbe skupine odjemalcev s plinom, ki je širša od zaščitenih odjemalcev, navedenih v členu 2, drugi odstavek, točka 1(a) te uredbe.

34 V zvezi s tem iz člena 8(2) Uredbe št. 994/2010 izhaja, da imajo države članice možnost sprejeti dve vrsti ukrepov, ki presegajo ukrepe, ki jih morajo v skladu s členom 8(1) te uredbe naložiti podjetjem plinskega gospodarstva, ki jih prepoznajo kot take, pri čemer so ti ukrepi, kot je opozorjeno v točki 24 te sodbe, omejeni na zaščitene odjemalce.

35 Države članice lahko na eni strani določijo „povečane standarde oskrbe“, to je, kot izhaja iz besedila člena 8(2) navedene uredbe, ukrepe, ki presežejo 30-dnevni rok iz člena 8(1)(b) in (c) te uredbe. Ta možnost se torej ne nanaša na razširitev osebnega področja uporabe teh ukrepov, temveč na podaljšanje njihovega trajanja.

36 Na drugi strani lahko te države članice podjetjem plinskega gospodarstva naložijo „dodatne obveznosti“ zaradi zanesljivosti oskrbe s plinom. V zvezi s tem je iz uporabe pojma „dodatne“ razvidno, da gre za dodatne obveznosti, ki so drugačne narave od narave ukrepov iz člena 8(1) Uredbe št. 994/2010, na katere poleg tega člen 8(2) te uredbe v zvezi s temi obveznostmi ne napotuje.

37 Tako iz člena 8(2) Uredbe št. 994/2010 izhaja, kot generalni pravobranilec to poudarja v točki 67 sklepnih predlogov, da država članica podjetjem plinskega gospodarstva načeloma lahko določi dodatno obveznost, katere področje uporabe zajema odjemalce, ki niso med zaščitenimi odjemalci, navedenimi v členu 2, drugi odstavek, točka 1, te uredbe.

38 Vendar iz besedila tega člena izhaja tudi, da morajo biti za možnost države članice, da podjetjem plinskega gospodarstva naloži tako dodatno obveznost, izpolnjeni strogi pogoji, določeni s tem členom.

39 Predložitveno sodišče mora v obravnavanem primeru ugotoviti, ali so s tem, da uredba št. 2014-328 dobaviteljem plina nalaga dodatno obveznost skladiščenja plina, katere področje uporabe zajema vse odjemalce, priključene na distribucijsko omrežje, ki niso pogodbeno privolili v prekinljivo dobavo in ki niso nujno zaščiteni odjemalci, navedeni v členu 2, drugi odstavek, točka 1(a), Uredbe št. 994/2010, izpolnjeni pogoji, ki so tako določeni v členu 8(2) te uredbe.

40 Glede na vse navedeno je treba na prvo vprašanje za predhodno odločanje odgovoriti, da je treba člen 8(2) Uredbe št. 994/2010 razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni ureditvi, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki dobaviteljem zemeljskega plina nalaga obveznost skladiščenja plina, katere področje uporabe zajema odjemalce, ki niso med zaščitenimi odjemalci, navedenimi v členu 2, drugi odstavek, točka 1, te uredbe, če so izpolnjeni pogoji, določeni v prvonavedenem členu, kar mora preveriti predložitveno sodišče.

Drugo vprašanje

41 Predložitveno sodišče z drugim vprašanjem za predhodno odločanje v bistvu sprašuje, ali je treba člen 8(5) Uredbe št. 994/2010 razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, ki dobaviteljem zemeljskega plina nalaga obveznost, da na nacionalnem ozemlju razpolagajo z zalogami plina zaradi zagotovitve zanesljivosti oskrbe v primeru krize, hkrati pa določa, da pristojni organ pri presoji skladiščnih zmogljivosti, s katerimi razpolaga dobavitelj, upošteva druge „instrumente prilagajanja“, ki jih ima ta dobavitelj na voljo.

42 V zvezi s tem je treba poudariti, da člen 8(5), prvi stavek, Uredbe št. 994/2010 določa, da se podjetjem plinskega gospodarstva dovoli, da glede na posamezni primer izpolnijo obveznosti, ki so jim naložene zaradi spoštovanja standardov oskrbe, določenih v členu 8 te uredbe, na regionalni ravni ali ravni Unije.

43 Poleg tega pristojni organ v skladu s členom 8(5), drugi stavek, te uredbe ne zahteva, da se standardi iz tega člena izpolnijo zgolj ob upoštevanju infrastrukture, ki je na njegovem ozemlju.

44 V obravnavanem primeru člen 9 uredbe št. 2014-328 v povezavi s členom L.421-4 energetskega zakonika dobaviteljem plina nalaga obveznost, da na francoskem ozemlju 31. oktobra vsako leto razpolagajo z zalogami plina, ki ustrezajo najmanj 80 % skladiščnih pravic, povezanih z odjemalci, vključenimi v obseg obveznosti, hkrati pa določa, da pristojni minister upošteva druge instrumente prilagajanja, ki jih ima dobavitelj na voljo, da preveri, ali ta spoštuje svoje obveznosti.

45 Takšna zakonodaja v delu, v katerem dobaviteljem nalaga, da morajo nujno in izključno v Franciji razpolagati s skladišči zemeljskega plina, ki zadostujejo za izpolnitev njihove obveznosti zagotovitve zanesljivosti oskrbe v primeru krize, ni združljiva s členom 8(5), drugi odstavek, Uredbe št. 994/2010, ki pristojnemu organu, kot je bilo opozorjeno, prepoveduje, da bi zahteval, da se standardi iz člena 8 te uredbe izpolnijo na podlagi infrastrukture, ki je zgolj na ozemlju zadevne države članice.

46 Francoska zakonodaja sicer pristojnemu ministru omogoča, da upošteva „druge instrumente prilagajanja“, ki jih ima na voljo zadevni dobavitelj plina, vendar pa predložitveno sodišče ni predložilo zadostnih informacij, ki bi omogočile ugotoviti dejansko naravo in obseg presoje, ki jo mora v zvezi s tem izvesti pristojni organ.

47 V zvezi s tem mora to sodišče razlagati nacionalno pravo in preveriti, ali možnost, ki jo ima pristojni organ v skladu z nacionalno ureditvijo, da „upošteva druge instrumente prilagajanja“, ki jih imajo na voljo zadevni dobavitelji, tem dobaviteljem zagotavlja dejansko možnost izpolnitve svoje obveznosti na regionalni ravni ali ravni Unije.

48 Glede na navedeno je treba na drugo vprašanje za predhodno odločanje odgovoriti, da je treba člen 8(5) Uredbe št. 994/2010 razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, ki dobaviteljem zemeljskega plina nalaga obveznost, da z zalogami plina zaradi zagotovitve zanesljivosti oskrbe v primeru krize razpolagajo nujno in izključno prek infrastrukture, ki je na državnem ozemlju. V obravnavanem primeru mora predložitveno sodišče preveriti, ali možnost, ki jo ima pristojni organ v skladu z nacionalno ureditvijo, da „upošteva druge instrumente prilagajanja“, ki jih imajo na voljo zadevni dobavitelji, tem dobaviteljem zagotavlja dejansko možnost izpolnitve svoje obveznosti na regionalni ravni ali ravni Unije.

Stroški

49 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (peti senat) razsodilo:

1. **Člen 8(2) Uredbe (EU) št. 994/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. oktobra 2010 o ukrepih za zagotavljanje zanesljivosti oskrbe s plinom in o razveljavitvi Direktive Sveta 2004/67/ES je treba razlagati tako, da ne nasprotuje nacionalni ureditvi, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki dobaviteljem zemeljskega plina nalaga obveznost skladiščenja plina, katere področje uporabe zajema odjemalce, ki niso med zaščitenimi odjemalci, navedenimi v členu 2, drugi odstavek, točka 1, te uredbe, če so izpolnjeni pogoji, določeni v prvonavedenem členu, kar mora preveriti predložitveno sodišče.**

2. **Člen 8(5) Uredbe št. 994/2010 je treba razlagati tako, da nasprotuje nacionalni ureditvi, ki dobaviteljem zemeljskega plina nalaga obveznost, da z zalogami plina zaradi zagotovitve zanesljivosti oskrbe v primeru krize razpolagajo nujno in izključno prek infrastrukture, ki je na državnem ozemlju. Vendar mora v obravnavanem primeru predložitveno sodišče preveriti, ali možnost, ki jo ima pristojni organ v skladu z nacionalno ureditvijo, da „upošteva druge instrumente prilagajanja“, ki jih imajo na voljo zadevni dobavitelji, tem dobaviteljem zagotavlja dejansko možnost izpolnitve svoje obveznosti na regionalni ravni ali ravni Unije.**

Podpisi